

2. Dopušta li članak 27. stavak 2. točka (d) Direktive 92/83 da, nakon što su države članice zakonom oslobodile alkohol od plaćanja usklađenih trošarina pod pretpostavkom da se on koristi u proizvodnom procesu i da krajnji proizvod ne sadrži alkohol, one uvedu pravni propis prema kojem se alkohol koji je korišten za čišćenje u svrhe primjene ovog oslobođenja ne smatra alkoholom koji je korišten u proizvodnom procesu?
3. Je li s obzirom na načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja dopušteno da se s trenutačnim učinkom naloži fikcija kao što je ona ustanovljena u članku 22. stavku 7. ZADS-a (tj. bez odgovarajućeg razdoblja za promjenu ponašanja sudionika na tržištu), a koja zbog oslobođenja od trošarine koju je država članica uvela u okviru diskrecijske ovlasti ograničava povrat trošarine na alkohol koji je korišten kao sredstvo za čišćenje?

(¹) (SL L 316, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 8.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. srpnja 2014. uputio Ráckevei Járásbíróság (Mađarska) – Banif Plus Bank Zrt. protiv Márton Lantos i Mártonné Lantos

(Predmet C-312/14)

(2014/C 303/34)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Ráckevei Járásbíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banif Plus Bank Zrt.

Tuženici: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Prethodna pitanja

1. Treba li, sukladno članku 4. stavku 1. točki 2. (investicijske usluge i aktivnosti) i točki 17. (financijski instrumenti), kao i prilogu I. odjeljku C. točki 4. (valutne terminske transakcije, izvedeni instrumenti) Direktive [2004/39/EZ] (¹) smatrati da ponuda transakcije klijentu (mjeničnog posla) koja ima oblik ugovora o pozajmljivanju strane valute i sastoji se u kupoprodaji koja je promptna pri predaji valute i terminska pri njezinom vraćanju i koja se vrši tako da se iznos uknjižen u stranoj valuti preračunava u forinte te zbog koje je zajam klijenta izložen učincima i rizicima (rizik deviznog tečaja) tržišta kapitala, predstavlja financijski instrument?
2. Treba li na temelju odredbe iz članka 4. stavka 1. točke 6. (trgovanje za vlastiti račun), i odredbe iz Priloga I. odjeljka A. točke 3. (trgovanje za vlastiti račun), Direktive 2004/39/EZ, smatrati da obavljanje aktivnosti trgovanja za vlastiti račun, opisano u prvom pitanju, čini investicijsku uslugu ili aktivnost?
3. Mora li financijska institucija izvršiti provjeru prikladnosti propisanu člankom 19. stavcima 4. i 5. Direktive, uzimajući u obzir da je terminska valutna transakcija – koja predstavlja investicijsku uslugu u vezi s izvedenim financijskim instrumentima – ponuđena kao dio drugog financijskog proizvoda (odnosno, ugovora o zajmu) i da li izvedeni financijski instrument kao takav predstavlja složeni financijski instrument? Treba li smatrati da se članak 19. stavak 9. Direktive ne može primijeniti zato što je, s obzirom da su rizici koje preuzima klijent u pogledu zajma i financijskog instrumenta bitno različiti, nužno potrebna procjena prikladnosti s obzirom da transakcija sadrži izvedeni instrument?

4. Dovodi li izbjegavanje primjene članka 19. stavaka 4. i 5. Direktive do proglašenja ništavosti ugovora o zajmu sklopljenog između banke i klijenta?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, od 21. travnja 2004., o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL L 145, str. 1.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. srpnja 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka) –
Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock protiv Condor Flugdienst GmbH**

(Predmet C-316/14)

(2014/C 303/35)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock

Tuženik: Condor Flugdienst GmbH

Prethodna pitanja

1. Mogu li se postupanja trećih osoba koje djeluju na vlastitu odgovornost i na koje su prenesene zadaće koje su dio djelatnosti zračnog prijevoznika smatrati izvanrednim okolnostima u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe ⁽¹⁾?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, je li relevantno tko (zračni prijevoznik, operator u zračnoj luci itd.) je povjerio zadaće trećoj osobi?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

Tužba podnesena 2. srpnja 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije

(Predmet C-317/14)

(2014/C 303/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Enegren i D. Martin, agenti)

Tuženik: Kraljevina Belgija